

[Eva Rothenborg.]

udvalg som folketing har været kørt som aktstykker i finansudvalget og uden for vores rækkevidde og indflydelse.

Vi ønsker ikke et gymnasium som en statisk institution i et dynamisk samfund, men vi ser på gymnasiet som blot et lille led i en samlet uddannelsesproblematik, men et led, der kun kan bevare sin styrke og værdi, hvis dets fundament ikke svækkes.

Fremskridtspartiet vil efter undervisningsministerens og den socialdemokratiske ordførers anmodning – til trods for hans meget vrede bemærkninger – naturligvis gå ind i udvalgsarbejdet af de to forslag med en positiv vilje til at forsøge på et eller andet tidspunkt at få de to forslag til at mødes på en for alle parter tilfredsstillende måde, for vi er godt klar over, at når det gælder lovforslag af en så stor rækkevidde for vores uddannelsessystem som skolelovsforslag i det hele taget, så er det af stor betydning, at et så stort og bredt flertal som muligt kan finde frem til en fælles holdning og en fælles løsning. Vi er glade for i den forbindelse at høre til slut fra den socialdemokratiske ordfører, at han anser de to lovforslag for at være et oplæg til en bred debat, for det er og bliver naturligvis noget skidt, når så vigtige områder skal vedtages eller forkastes med kun et lille bitte flertal.

Lone Dybkjær (RV):

Så står vi igen med to lovforslag, et fra socialdemokratiet og et fra en fempartigruppe anført af venstre, og vi kan så gentage replikkerne fra foråret, men det vil jeg dog lade være med.

Jeg skal ikke dadle nogen, fordi de har genfremsat deres forslag, blot dette ikke kan tages som udtryk for, at man er låst fast på sit eget forslag, men har ønsket en diskussion omkring gymnasieloven, og blot vi kan være enige om, at et så vigtigt område som gymnasiet ikke må reguleres med en enkelt stemme i folketinget, men at der åbnes op for en forhandling.

Det radikale venstre mener, sådan som dog også andre har givet udtryk for her i dag, at der skal være bredde over skolelovene, og vi har derfor sammen med hr. Lembourn, der deler dette synspunkt, besluttet at fremsætte i løbet af denne eller næste uge et kompromisforslag.

Jeg skal her indskrænke mig til en beskrivelse af den væsentligste af paragrafferne,

nemlig § 14, den vedrørende adgangen til gymnasiet, og det bliver så samtidig mine kommentarer til de to foreliggende lovforslag.

Fempartiforslaget indeholder jo en klar stramning i forhold til i dag med hensyn til adgangen til gymnasiet. Der kræves udvidede kurser i fem fag, og der kræves aflagt prøver i samtlige fem fag. Til gengæld indeholder undervisningsministerens forslag en lempelse af adgangsbetingelserne, således at der i realiteten bliver fri adgang.

Der er ikke tvivl om, at der tiltrænges en reform inden for gymnasieområdet, og det skal nok vise sig at blive helt nødvendigt, når først folkeskoleloven virkelig er begyndt at virke, men inden for de, for slet ikke at tale om dét, kommende år vil det tidsmæssigt og økonomisk være helt umuligt at gennemføre en reform. En adgang til gymnasiet må derfor basere sig på det nuværende gymnasium, men samtidig også på den nuværende folkeskolelov.

På baggrund af dette sidste går det radikale venstres og hr. Lembourns forslag derfor ud på at opretholde, så tæt som det er muligt, de nuværende adgangsbetingelser til gymnasiet med den hensyntagen, der er nødvendig, til, at vi har fået en ny folkeskolelov. Med andre ord, da gymnasiet ikke ændres i dag, må man sikre nogenlunde de samme tilgangsbetingelser som i dag, men en manglende gymnasiereform må ikke betyde, at den vedtagne folkeskolelovs hensigter ikke kan føres ud i livet.

Kravene til adgangsbetingelser bliver herefter i det radikale venstres og hr. Lembourns forslag for det første, at man har afsluttet 9. klassetrin i grundskolen, at man har fulgt undervisningen i tysk på 7. og 9. klassetrin, at der aflægges afgangsprøve i dansk samt regning og matematik, eventuelt et enkelt fag til, og at man efter den hidtidige skoles opfattelse er egnet til at gå i gymnasiet.

Det radikale venstres og hr. Lembourns forslag adskiller sig fra venstres på to hovedområder. For det første ved ikke at stille krav om udvidede kurser. Efter vor opfattelse er det ikke i overensstemmelse med den vedtagne folkeskolelov; man ville herved nemlig i praksis tvinge forældrene til at vælge udvidet kursus i alle kursusdelte fag, mens hensigten jo netop har været, at valget mellem grundkursus og udvidet kursus skulle træffes fra fag til fag ud fra en bedømmelse af, på hvilke kursus den enkelte elev på det pågældende tidspunkt ville have de bedste muligheder for fremgang i